

Panebože, ono to ještě dýchá. Komentář

Štěpána Chába

- CZ24 News | 26. dubna 2023

ČESKO: Chleba si namažeme eurounijními dotacemi. No co, co, co, když budou už i dotace na okna vlastního baráku, můžeme si je rovnou mazat i na chleba. I když, na chleba. Jak se to vezme. Europoslankyně Veronika Vrecionová z ODS si mluvila sama pro sebe a vedení strany z toho udělalo tiskovou zprávu. Blázní jedni. Proč? No protože ze slov paní evropské poslankyně vyplynulo, proč jsme se k obilí z Ukrajiny postavili tak, jak jsme se postavili. Tedy hezky po fialovsku - necháme to vyhnít, ono to nějak projde. Co si sama pro sebe pod vousy mumlala paní poslankyně z Evropského parlamentu?

„Jednostranné uzavírání hranic na dovoz ukrajinského obilí není řešení. Je potřeba zatlačit na Evropskou komisi, aby v této věci konečně jednala. Polsko na problém poukazuje již několik měsíců. To, že ukrajinské obilí zůstává na území unijních zemí, není ale vina ukrajinských zemědělců. Ti své obilí prodají obchodníkům a nemají nejmenší ponětí, do jaké země bude putovat,“ pravila europoslankyně, která očividně nepochopila, že nejde o to, kopat do ukrajinských zemědělců, ale o další z dlouhé řady selhání evropských struktur.

Její poznámka o tom, že Polsko o problému mluví už několik měsíců, je příznačná. Několik měsíců o tom Polsko mluví, posílá raporty s vykřičníky k Evropské komisi, protože cesta solidarity pro ukrajinské obilí je evropský projekt, evropská dohoda, ale z komise zaznívá jen mlčení. A tak to Poláci, Slováci a Maďaři stopli i bez Evropské komise. Ta se totiž pokusila o fialovský manévr vyhnitím, až se člověk diví, že ta zdechlá kobyla ještě dýchá. Kdyby se postupovalo tak, jak paní evropská poslankyně navrhuje, začne se s problémem hýbat tak tři roky po skončení války na Ukrajině. Dřív ne, to bychom po nich chtěli opravdu moc.

Je to všechno? Ale ne, slovní protlak unijních hodnot z úst paní Vrecionové pokračoval, jako kdyby se nechumelilo. „Dalším možným řešením je, aby Komise ukrajinské obilí odkoupila a jako humanitární pomoc ho poslala do zemí severní Afriky a Blízkého východu. Humanitární pomoc těmto zemím většinou EU poskytuje formou finančních příspěvků, nyní bychom poslali pomoc v naturáliích,“ říká europoslankyně Vrecionová se světabolem v oku a touhou se zavděčit se svou hysterií celé historii. Ten mesiášský komplex našich hlavounů nás jednou skutečně zabije.

Princip uprchlické krize. Přebírejme od převaděčů nelegálních migrantů jejich nelegální migranty a tím z nich udělejme legální migranty, jejichž tíhu si pak za pomoci kvót společně rozložíme na naše společná bedra. Zase, světabol v oku, unijní hodnoty v přímém přenosu a k němu mesiášský komplex takových rozměrů, že už by si zasloužil abulantní záchyt a převoz do blázince. Na zdroje se nehledí, protože ty tu už od dob osídlení Strakovy akademie Vladimírem Špidlou prostě někde jsou. Něco jako blaničtí rytíři. Někde ty zdroje jsou a vyjedou z hory, až bude národu nejhuř.

A tak budeme nakupovat z našich zdrojů u Ukrajiny, převezeme všechn ten herberk z našich zdrojů přes Evropu, naložíme ho z našich zdrojů na lodě a někde v Libyi ho vysypeme velbloudům do koryt. Opět z našich zdrojů (nehledě na to, že velbloudům z geneticky modifikovaného a pesticidy hojně stříkaného žrádla vyroste do roka a do dne třetí hrb). U toho, samozřejmě, budeme dál v nezměněné míře posílat do Afriky z našich zdrojů domluvené prostředky ve finančních balících. Protože jsou domluvené a přece z nich nejde ze dne na den vycouvat. Co by na to řekli keřasové v Africe? No, moc by nás za to nepochválili. Nejspíš by evropské poslankyni Vrecionové umístili do postele odřezanou koňskou hlavu. To se tak v podsvětí dělávalo.

Nejde nám to. Už zase se topíme v něčem, co jsme si sami způsobili a nejsme schopní to v té naší blbosti zastavit. Pokud by se čekalo na Evropskou komisi, dopadne to jako při covidu, kdy prakticky jedinou viditelnou akcí po téměř roku celosvětové hysterie bylo, že si předsedkyně komise před kamerou myla mýdlem ruce a broukala si u toho Ódu na radost.

A teď jedna taková naprosto nevhodná poznámka k zemědělské politice. Ukrajínští zemědělci (zatím) nepobírají štědré dotace z Evropské unie na pěstování obilí. Naši zemědělci ano. Měli by tedy být oproti ukrajinským zemědělcům až nemístně zvýhodnění. A tím by měli být zvýhodnění i spotřebitelé, tedy lid obecný a hladový. Proto jsme přece v tom společenství. Táhneme za jeden provaz a tak je nám lépe. Ten umí to, ten zase tohle, a dohromady toho uděláme moc. Účelem přece je, že si tady vytvoříme (dotační) ráj na zemi. No jo, jenže on pořád nejde a nejde. Naopak, spíš jsme zase o kus blíž peklu. Jak to? Co se kterému soudruhovi ze SRN nepovedlo?

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz